

Zap

De beste televisie van mei en juni

Er waren de afgelopen maanden nogal wat programma's waarop ik me verheugd had, maar die om uiteenlopende redenen tegenvielen. Het panorama van nieuwe ontwikkelingen in de wetenschap *The Mind of the Universe* (VPRO) is een voorbeeld (te plechtig, te willekeurig), het college door Beatrice de Graaf *DWDD University: Spionage* (VARA) een ander: te overladen en daardoor te kortademig.

Net buiten de top-5 viel het driedelige *De Oorlogsrecherche* (VARA) over het team Internationale Misdrijven dat oorlogscriminelen probeert op te sporen: te veel moest geblurd en geanonimiseerd worden, ten koste van de presentatie en de helderheid.

Gelukkig waren er veel op zichzelf staande documentaires van hoge kwaliteit te zien. En beleefden we de terugkeer op prime-time van *De Nieuwe Maan* (NTR), het broodnodige actualiteitenmagazine voor en door Nederlandse moslims. Hoe laag de kijkcijfers ook mogen zijn, dit is bij uitstek de taak van de Nederlandse Publieke Omroep (NPO), net als *Tijs en de Ramadan* (EO).

Hans Beerekamp

2

Het Uur van De Wolf NTR

Toeval of niet: begin mei werden twee schitterende documentaires over kunstenaars uitgezonden door de NTR, beide in het kader van de daartoe bestemde rubriek *Het Uur van de Wolf*.

Naeerder zijn eigennuttige vader, fotograaf Eddy de Jongh, te hebben geportretteerd volgde David de Jongh nu in *Vogelparadijs* het spoor terug van diens generatiegenoot en collegabij *Vrij Nederland*, tekenaar Peter Vos (1935-2010). Ook was er weer een bewonderende, maar door de soms slordige bejegening niet ongeschonden gebleven zoon, editor Sander Vos. Het procédé van getuigenissen, archiefmateriaal en vooral onversneden aandacht voor het imposante werk, blijkt weer uiterst effectief, ook al tijdsdocument. Een broze relatie tussen ouder en kind vormt ook het onderwerp van *De Jacht op Mijn Vader* van regisseur Gülsah Dogan. Zij volgt romanschrijfster Karin Amatmoekrim die in Suriname haar vader bezoekt. Ze kent hem niet goed en ontmoette hem pas voor het eerst op haar 22ste, maar hij vormt wel het onderwerp van haar nieuwe boek. In Suriname kennen ze de levende legende Eric Liemaar al te goed, al staekwondogrootmeester en legendarisch jager, op groot wild en vrouwen. Er ontstaat een gecompliceerde interactie, als dochter vader voorleest wat ze over hem geschreven heeft, een mengeling van trots, wantrouwen, schaamte en misverstanden. Soms bijna te intiem om er bij te willen zijn.